

Pædagogisk nyhedsbrev juni 2017

Når jeg ser din himmel, dine fingres værk,
månen og stjernerne, som du satte der,
hvad er da et menneske, at du husker på det,
et menneskebarn, at du tager dig af det? (Sl. 8,4-5)

Spørgsmålet om hvad et menneske er, hvad det skal opdrages til, hvad det skal lære, er centralt for læreruddannelsen. Derfor er mit første spørgsmål til nye studerende "Hvad er et menneske?"

Spørgsmålet om mennesket og dets bestemmelse – som Kant udtrykker det – er også det centrale, når vi skal prøve at forstå det uddannelsesfaglige begreb dannelse.

Igen i år har jeg holdt oplæg for hele første årgang om dannelsesbegrebet. Som de sidste år har oplægget heddet *Lille spejl på væggen der ...* og som de sidste år er det startet med at de studerende har fået lov til at trække de røde tråden i kulturen, men i år har spejlet dog haft langt mindre betydning. Næste år, skal titlen ændres og oplægget skæres til, så det kan holdes på omkring en time. Da jeg ved netholdets undervisning ville optage oplægget gik det desværre galt. Violinen gik i stykker, jeg kom til at stå lige foran skærmen og havde derfor så meget lys bag mig, at jeg virkede som en skygge og lyden fra projektoren kom med på optagelsen. Jeg måtte derfor lave det hele om senere, hvilket er blevet til disse optagelser, hvoraf den første er det lange teoretiske afsnit, mens de mere underlige tiltag, så som peberkagebagning, er gemt til anden del.

[Lille spejl 2017 1. del](#)

[Lille spejl 2017 2. del](#)

Findes desværre ikke længere

På trods af, at kun Johanne får listet sig ind i filmen, skal der lyde en varm tak til Kathrine på trompet, Johanne på violin og Rasmus på klaver for deres hjælp med musikken. Det er dejligt at have så dygtige og engagerede medhjælpere. Os så skal der også lyde en tak til stemmerne fra fortiden: Carl Christensen, Hans Carl Oxenvad, Thomas Roed Heiden, Karsten Hansen, Helge Stockmar, Kirsten Kristensen, Brian Østergaard, Anders Gold, Lene Vognsen og Carsten Åskov Jørgensen

Ikke mere? Nej, jeg har godt nok forsøgt at skrive om den pædagogiske situation på læreruddannelsen, men det bliver så bittert, at jeg ikke vil belemre nogen med det. Hvor længe kan man som lærer se sig selv i spejlet?